

AN-HA-BAO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUOC-NGO DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles

NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG—Boulevard Delanoue—Cantão
Directeur Politique: TRẦN-ĐẠC-KHIA

PHẠM-KY-XUONG
CHỦ-BỘT

Về việc mua bán hay là
mua nhứt-trình hay là gở
bãi đăng báo xin đề thơ
cho M. ĐỒ-VĂN-Y quản-lý

Lúc mua báo xin các
ngài chiếu cố, gởi số tiền
luôn, bản-quản lý làm
thăm cảm.

ĐỒ-VĂN-Y
QUẢN-LÝ
Giá bán nhứt trình
AN-HA
Trọn năm.....5\$00
Sáu tháng.....3 00
Giá bán riêng nhứt
trình L'APPEL
Trọn năm.....6\$00
Sáu tháng.....4 00
Giá bán chung hai bên
Trọn năm.....10\$00
Sáu tháng.....6 00

HÃY CHỪA CÁI TẬT nói-hành nói-xấu cho người

Một thói thường thấy có nhiều người
mình biết chớ rằng cái tật nói-xấu,
nói hành cho người ta là một tật
như nhuộc nhuộc, nhưng mà chính
mình người biết chớ đó lại mang
lấy cái tật xấu đó nhuộc nhuộc đó,
đang như không biết không hay,
mà lại chớ! Ấy cũng bởi vì họ có
cái lòng hèn-hèn, cái bụng bất-nhơn
cái tính đố kỵ nó làm cho tâm-trí
họ phải như vậy. Người mà
nhuộc nhuộc cái tật đố kỵ, hiểm-ác bất-
nhiên đi rồi, thì những việc nào,
người nào, cảnh nào mà đòi-dắt bắt
phục tặc-tam của họ, thì tự khắc
họ sẽ dùng cái tật lưỡi gươm-ghe
chĩa-tay để nói hành nói xấu liên.

Việc nói hành nói xấu chính là
một tật rất tai hại vì nó có thể làm cho
càng phạm đến danh-gia một người
lắm cho càng phạm đến một nước.
Người nào mà phạm tội nói-xấu,
nói hành chẳng những bị đường-
làng thế thứ-tha cho họ được.

Trong xã-hội ta hiện giờ, hạng
người có tính khắt-ai xét ra thật
không phải là ít; đi đến đâu thì cũng
thường nghe người ta ta-thán về
cái môi-tê-ai; các tờ báo cũng nhiều
lần công kích cái sự hành-dộng xấu
xác của quan-hện mặt này. Thế mà
chúng nó cứ giả điếc giả ngơ để
lập-tam mà nói hành nói-xấu cho
người ta hoài. Thật chẳng biết cách
nào mà trừng-trị chúng nó cho bỏ
giết cái thói giả-mang-ai cho được.
Hề chúng nó có tư thù, có oán hận
gi với ai, thì không đem làm gì
người ta nói hành nói xấu, rồi đem lòng
đố kỵ, hoặc vì thấy người ta làm
an-phật-lạt, từ-bỏ hơn mình, hoặc
vì thấy người ta được yêu-trọng
kinh-miền, rồi sanh lòng ganh ghét;
khi đi hay ra chuyện kia, đặt ra
chuyện nọ, thêu-dệt nên lời, thêu-
thùa nên chuyện, nói người này thế kia,
nói người kia thế nọ mà phao ngôn
tây-bào, khi thì đầu thơ nặc-danh
để gièm, cáo người khác vớng nghi
hàng công là tội lỗi. Ôi! chính nghĩ
như vậy là một cái ác-tội, nên
chúng nó cứ giả điếc giả ngơ để
lập-tam mà nói hành nói-xấu cho
người ta hoài.

Việc nói hành nói xấu chính là
một tật rất tai hại vì nó có thể làm cho
càng phạm đến danh-gia một người
lắm cho càng phạm đến một nước.
Người nào mà phạm tội nói-xấu,
nói hành chẳng những bị đường-
làng thế thứ-tha cho họ được.

người vì bị cái lời nói xấu đó mà
phải tan nhà nát cửa, vợ liá chồng,
cha bỏ con, anh hại em. Ôi! thật là
một cái nguồn hại không bút mực
nào mà tả ra cho hết được! Gớm
ghê thay! đáng ghê thay cho tánh
nói hành nói xấu!

Những người nào có tánh hay
nói xấu cho người khác, thì họ vì
cái lòng oán hận thâm kín, ý họ
muốn rửa hờn thì họ thêu-dệt
những sự chưa cay mà rao bán ra
nên chuyện; những hạng người này
chẳng cần nói tắt ai cũng biết rằng,
toàn là hạng người đố-dại, lão-
xược—ở trước mặt mình, ngồi
chuyện vắn chung bàn với mình,
ăn uống chung mâm cùng mình thì
họ tung trọng nói phải cho mình;
đến lúc xây lưng cách mặt mình
đi rồi, nếu chẳng có một tỷ gì chẳng
hạp ý đẹp lòng họ, thì tức thời họ
kiếm chuyện nói hành nói xấu cho

Có một việc thí dụ: Mich bấy lâu
làm quen với Xoài, Mich thì lòng
dạ nhỏ-nhoi chặt-hẹp, còn Xoài thì
khoang-tam đại-dộ, Mich thường
khi thọ ăn với Xoài, nay đến cây
việc này mai đến mượn tiền bạc.
Có một lúc vì việc nóng-nảy mà
hột tâm-phóng hỏa Xoài máng Mich
ít dều. Mich đã chẳng niệm cái ân-
nghĩa kia mà tha thứ cho Xoài, lại
còn có lòng thù hận đi thêu-dệt nên
lời để nói hành nói-xấu cho Xoài.
Ôi! làm người như Mich vậy, lòng
dạ rất đê-tiện tiểu-nhân, không
quan-tiên cổ hậu, hết xối rồi việc;
thọ ơn người mà không thờ lồi
người; cách cư-xử của Mich như
vậy thật đáng khinh đáng bĩ.

Vì cái hiện-tình trong xã-hội của
ta ngày nay, thường thấy những
hạng người mộ-triều ăn-oán, lại
chất cái tánh khắt-ai là tánh nói xấu
cho người, chuyện không nói có,
chuyện có nói không, bày những
việc đảo ngược thế-tình, khuynh-
nguy luân-lý, rồi vu cáo, phao-ngôn
để phạm danh-gia của một người
nào đó mà rửa tư thù, để thỏa-thích
cái tánh đố-kỵ của chúng nó. Mong
rằng: những hạng người đã mắc
cái tật như-nhuộc đó, hãy mau
mau hối đầu tu-tỉnh, cái quả ân-
nang, bỏ giết cái tật này đi, thì xã-
hội ta sau này mới tránh khỏi được
cái nạn bị nói hành nói xấu.

Tật nói xấu chẳng ai ra
Khuyên người có tật hãy chữa bỏ đi
Bỏ đi thì được yên vì
Đam-lặng lấy nó chứng khi hoài hoài

PHẠM-CÔNG-KINH
(Cánh-thơ-ville)

Kết quả cuộc tuyển-cử NGHỊ-VIÊN QUÁN-HẠT

Ngày 10 Octobre 1926

QUẬN THỦ NHƯT	
Bà., Biên-hóa, Thủ-dầu-một, Tây-ninh, Côn-nôn	
Số cử tri đứng bộ	4.553
id. có đi bỏ thăm	4.136
Thăm trắng và hủy bỏ	636
Ông Nguyễn-văn-Thịnh dạng	3.571 thăm
Ông Trần-văn-Đôn	3.563
Ông Thịnh, ông Đôn đắc cử	
QUẬN THỦ NHÌ	
Saigòn, Chợ-lớn, Mỹ-tho, Tân-an	
Số cử tri đứng bộ	4.345
id. có đi bỏ thăm	3.054
Thăm trắng và hủy bỏ	59
Ông Nguyễn-phân-Long	2.613 thăm
Ông Trương-văn-Bến	2.510
Ông Lê-quang-Trình	415
Ông Long, ông Bến đắc cử	
QUẬN THỦ BA	
Bến-tre, Gò-công, Trà-vinh, Vĩnh-long	
Số cử tri đứng bộ	4.426
Số cử tri có đi bỏ thăm	3.665
Thăm trắng và hủy bỏ	54
Ông Bùi-quang-Chiều dạng	3.220 thăm
Ông Nguyễn-văn-Huật	2.742
Ông Cao-hoài-Tung	603
Ông Trương-th-Thương	315
Ông Chiêu, ông Huệ đắc cử	
QUẬN THỦ TƯ	
Châu-độc, Hài-tiên, Long-xuyên, Rạch-giá, Sadéc	
Số cử tri đứng bộ	3.840
id. có đi bỏ thăm	3.084
Thăm trắng và hủy bỏ	158
Ông Nguyễn-tân-Dược dạng	2.843 thăm
Ông Lê-q-Liêm dit Bày	2.823
Ông Dược, ông Bày đắc cử	
QUẬN THỦ NĂM	
Bà-liêu, Cánh-thơ, Sóc-trăng	
Số cử tri đứng bộ	3.430
id. có đi bỏ thăm	2.629
Thăm trắng và hủy bỏ	85
Ông Ngô-văn-Huân dạng	1.708 thăm
Ông Huỳnh-ngọc-Bình	1.342
Ông Nguyễn-văn-Sự	476
Ông Nguyễn-tân-Tài	127
Ông Huân, ông Bình đắc cử	

Cuộc diễn-thuyết

Tại Casino Cantão chiều bữa 14
Octobre 1926

Ông Monet là cựu Quan võ Langsa,
hiện nay là Công-phái của quan Tổng-
trưởng Thuộc-dự, bộ và làm Đại-biểu
cho Hội. Pháp-quốc Ngoại-giao ở xứ
Đông Pháp này. Ông là một người đã
đầy công lo việc mở-mang tân-bộ cho
dân An-nam ta; như là đã lập ra Việt-
Nam-Tân-nhiên-hội ở Hà-nội, như là
đặc-sách, viết báo cũng là đi diễn-
thuyết các nơi trong xứ mình; như là
lúc ông diễn-thuyết tại Pháp-quốc
để cổ-dộng giúp cho sự cố-ng-ly của dân
An-nam. Ông Monet thật là một vị hảo-
tâm công-bình có lòng khuyến-bảo
chỉ-về những việc lợi-ích, những việc
đi-nghỉ phong-hóa nước nhà mình—
Thật đáng cho dân chúng An-nam

minh trọng kính yêu-thương ông lắm
vậy.

Ngày 14 Octobre này, ông đến Cánh-
thơ, có đi viếng các nhà trường tại
Châu-thành; chiều lại ông có diễn-
thuyết tại Casino. Cuộc diễn-thuyết
này thiên hạ đến dự thính rất đông,
ước trên 500 người. Có Quan Chánh-
bố Chủ-tỉnh chủ tọa; các quan tày; có
quan Đốc-học là M. Manière và 3, 4 vị
khác (không biết tên)—quan An-nam
có ông Trương-văn-Nga Tri phủ Chủ-
quận Châu-thành, ông Võ-văn-Thơm
cựu Hội-đồng quản-hạt, ông Nguyễn-
trọng-Đất, ông Trương-văn-Từ Phó-lục-
sự, ông Trần-văn-Lượng, ông Đỗ-kết-
Tâm, ông Dương-thần-Hy, Thừa-biện
tại Tòa-bố, ông Đỗ-văn-Y Quản lý báo
AN-HA, các ông Giáo-sư trường Collège
và trường tỉnh, quí ông quí thầy làm
việc các sở, các học-sinh (2e Année và

1re Année) trường Collège Cantão và
các vị nghiệp-chủ thương-gia ở Châu-
thành đều có hiện diện đến nghe diễn-
thuyết.

Trước hết: quan Đốc-học Manière
mở lời tấn-dân ông Monet là diễn-giá
và trình-diễn ngài cho công-chúng biết;
kể đó ông Monet đứng ra diễn-thuyết.
Ban sơ: ông cảm-ơn chư thính-giá có
lòng đến nghe, ông nói chuyện hôm
nay, rồi đó ông khởi nói qua việc nhà-
nước Đại-Pháp từ buổi sang cai trị xứ
này thì đã lo việc mở-mang tân-bộ cho
người An-nam; nhà-nước Đại-Pháp
là một nước đã tự lãnh cái trách-
nhiệm để khai-thải đất đai ích-lợi, chỉ-
dẫn các việc văn-minh cơ-xảo cho dân
bên-xứ là ở xứ nào mà Đại-Pháp đến
lãnh phần cai trị. Nhà-nước Đại-Pháp
chỉ một lòng thương yêu người An-
nam, có ý muốn dạy-dỗ cho dân An-
nam được văn-minh thông-thải, vì vẫn
biết (bởi nhờ sự tra-cứu những sách-
vở xưa của nước Nam) người An-nam
là một giống dân có đủ văn-hiến lễ-
nghĩ tốt; học theo đạo Khổng-Mạnh,
sùng bái cái chủ-nghĩa trung-quân di-
quốc, hiếu phụ-mẫu hòa đệ huynh, ấy
là một cái phong-hóa lễ-nghĩ đẹp đẽ.
Hiện nay: xem ra đã có bề kiêu-
khuyết trong các đấng: xưa thì làm
con rất kính rất thảo mà thờ cha mẹ;
nay cái thái độ của người con đối-đãi
với cha mẹ xem ra thì trảm bề sơ-thải
lễ-nghĩ, bởi người con ấy chính thật
là chưa được văn-minh, mà tự ý là
văn-minh rồi. Nói với cha: thì ngậm
miệng thuốc xéo bên góc miệng, tay thọc
vào túi quần, vỗ vai cha, đi qua đi lại—
hắn thật là trái với cái cử-chỉ của
người con thảo trước, khi gặp thầy
cùng lúc lại gần cha mẹ thì cứ khoanh
tay cuối đầu, da thứa cung kính. Ông
lại khuyến-bảo như là hạng thanh-
niên mình phải chăm chỉ mà gín-giữ
cái nền luân-lý của nước nhà mình,
phải chuyên-cần làm việc bổn-phận
của mình là công dân của nước, lo mở-
mang đảng kinh-tế, nắm lấy lợi-quyền
của xứ mình là đều cần-nhất nên làm
và cố gắng mà làm cho thành. Chớ
đừng làm gương qua việc quốc-chánh
(politique), bởi hiện nay người mình
chưa đủ tư-cách mà làm việc ấy; kia xem
như ở lân-bang ta là xứ Trung-Huê
vẫn là một đại-bang, nhơn vật từ-mộu,
từ cổ lại là một nước đứng đầu ở
miền Đông-Á này—khắp cả hoàng-
cầu đều biết danh là một nước văn-
nhơn hào-khết, cảnh vật thanh-quang;
mà ngày nay cùng vì việc quốc-chánh
hắn huyệt của các anh thanh-niên, rồi
chuyển đến tay của các bọn cường-
sơn nọ, mạnh ai nấy tung hoành, mình tự
xưng vương xưng quan lấy mình, để
khô-khắc nhơn dân, dụng binh oai của
mình mà thâu-thuế vụ bộ đầy túi tham.
Ôi! tình cảnh xứ Trung-huê hiện giờ
(ông nói ông có đi tận nơi xem tận mắt)
từ Nam-kinh, Hồ-nam đi chí Bắc-kinh,
thiên hạ ta-nhà đổ thân về binh-cước,
cướp giật chém giết nhau, thấy mà
thê-thảm! Người có lương tâm đối
với nhơn loại, há chẳng đem lòng
chưa xót ư! Vì ở đâu mà gây ra đó?
Có phải vì cái quốc-sự non-nớt kia, vì
cái huyệt-nông của các tay thanh-niên
học sanh mà ra có đời chăng? (Ông
nói rất dài, đây tôi xin tóm tắt về cái
đại-khải mà thôi, bởi không thể biên
đủ lời-lời này mà mừng cho được, xin
miễn lỗi).

Ông cất-nghĩa chỉ-rành cho ai nấy

rõ nhất là cho các học trò còn thiếu-niên nghe, về những sự hành-dộng phi-nghĩa-lý có thể làm nguy-hiểm, lại-hại cho mình, lại có thể làm cho người Annam phải ra tuồng không biết gì biết nghĩa gì với kẻ thù, và cũng có thể làm cho người thi án sẽ ngã lòng hết muốn yếu thương dạy bảo cho nữa. Ông khuyên các học trò hãy giữ một lòng yên tĩnh, chớ lo ăn học cho nên danh; phải biết kính trọng thương mến cha mẹ, thầy dạy mình và các bậc thành-hiến, anh-hùng, nghĩa-sĩ đã vong thân nơi chiến-địa mà bảo thủ sự yên-định cho mình tự hưởng cuộc thanh-nhàn thời bình ngày nay đây.

Ông đứng nói trót giờ. lời lẽ rất ôn-hòa cuo-biện. có nhiều đoạn hay, thỉnh-giả vỗ tay rân. Khi ông giết lời, ông còn cảm ơn thỉnh-giả một lần nữa đến nghe ông diễn-thuyết đây. Cả thầy đồng vỗ tay khen ngợi. Đoàn quan Đốc-học đứng dậy xin thay mặt cho hết thầy thỉnh-giả, cảm ơn ông Monel trong cuộc diễn thuyết này.

THẾ TRUNG.
(lược thuật)

Xem hát bóng có ích chăng?

Một đêm kia đi xem hát bóng tại Casino Cánh-thơ, tôi rất may-máng được ngồi kế và tiếp chuyện với ông Phạm-kỳ-Xương Chủ-bút báo An-Hà. Sáng dịp xem hát bóng tôi xin ông các nghĩa về việc xem hát bóng có ích thế nào chăng? Ông Phạm-Kỳ cười mà đáp rằng: việc hát bóng có vui có ích cho người đi xem là thế nào, tưởng cho mọi người cùng đều hiểu biết, tựa tôi phải giải nghĩa làm chi; mà đầu tôi có giải nghĩa ra đây cũng bắt ngoại những đều hiểu biết của mọi người đi xem đó.

Tôi nói: Thưa ông: đã biết vậy, song tưởng ra có nhiều người chưa hiểu đủ được: như tôi đây, chính mình tôi tuy cũng có hiểu, nhưng mà hiểu không đủ hết, xin ông vui lòng giải nghĩa thêm cho tôi nghe, tôi rất cảm ơn ông lắm.

Phạm-Kỳ.— Ấy là thấy có ý khiêm mà nói vậy, chớ sự thầy biết của tôi nào có phải là hơn chi của thầy đầu, mà tôi hầu dám các nghĩa.....

Tôi nói: Không, đó là tình thật nói thật, chẳng phải biết mà làm bộ không biết được để hơi mắc ông đầu. Ông cũng biết tôi thuở giờ hơn 9, 10 năm rồi, tuy tôi không ở tại Châu-thành mà gần gũi ông, chớ tánh-nết tôi dám-thăm hay phách-lời thế nào, ông là người kiên-thức, tưởng ông cũng dư biết chớ! Chẳng dám: nào, tiện đây xin ông vui lòng..... vì bấy lâu tôi có ý muốn hiểu cho rõ việc này lắm.

Phạm-Kỳ.— Thấy có lòng gần-vô quá, tôi chẳng lẽ dám vô lễ mà phụ ý muốn của thầy. Song tôi xin thưa cũng thấy rằng: tôi nói đây là do cái kiên-thức nhỏ mọn của tôi, biết đâu nói đó, chớ cũng vị tất là tôi am-hiểu trong việc này mà dám xưng tài ra các nghĩa... xin thầy biết cho.

Tôi nói: Thưa được, thôi, ông nói đi tôi nghe...

Phạm-Kỳ.— Tôi xin nói nhỏ nhỏ, đủ cho thầy và tôi nghe mà thôi; vì nói lớn sợ nói rớt tai qui ông quí bà trong lúc người ta đang chăm-chl xem hát kia. Hát bóng là một mỹ-thuật xảo-trí của người Âu-Mỹ bày ra, hiện nay khắp

hoàng-cầu, nước nào cũng hoang-nghinh thích xem tất cả. Tôi không thể giải được những cách-thức cơ-xảo nào mà làm được cuộc hát bóng; việc này nếu chẳng phải là người chuyên-môn học hỏi về khoa này, thì cũng ít ai giải nghĩa cho rành, đầu người nào có biết, thì cũng biết sơ-sai chút ít: như tôi đây cũng có nghe lóm được một mớ về những cách bày-bỏ các vai tuồng, cách chụp-hình, cách làm film, chớp bóng v.v.. nhưng xin miêng giải; vì chẳng phải là tay chuyên-môn; mình chỉ có nghe lóm, e nói bày người ta cười..... xin nói qua việc xem hát bóng có ích là thế nào; ấy là trả lời theo câu hỏi của thầy đó thôi.— Xem hát bóng thì có thể mở-mang thêm bổ-trí thức cho mình: tri-thức về phong-tục của các dân tộc, tri-thức về thể-thái nhơn-tinh của các dân-tộc về địa-cảnh, nhơn-vật, sơn-hà trong vô-trụ này, về thương-mại công-nghệ của các nước như là máy nước phủ cường ở Âu-Mỹ, về việc cử dụng lý-tài, về việc cơ-xảo máy-móc, về việc tập-luyện binh-mã súng-đồng; trên bờ thì cỡi ngựa ngồi máy-bay, dưới sông thì tàu binh tàu lạng, về việc săn bắn, chài lưới, về việc học tập chữ nghĩa văn-chương, v.v.. Như thiết trong trời đất bắt đầu từ xưa, có những cảnh vật gì, có những sự gì, thì trong hát bóng đều có đủ. Vào nhà hát bóng mua một chỗ ngồi 5, 7 cat bạc mà con mắt mình được xem chẳng biết bao là nhơn vật cơ-xảo, há chẳng đáng lắm sao! Những đào kép làm tuồng toàn thị những đào kép có danh ở Âu-Mỹ. Như diễn tăn "bi-kịch" gặp lúc bi-ai thì thật là bi-ai, nhảm khi hoạn-nạn thì thật là hoạn-nạn, giàu sang thì ở lầu-dài, tôi-tớ có đủ, nghèo-khổ thì ở nhà rách vách nát

áo quần lang-thang lưới-thời, hỏ đi xe hơi thì có xe hơi, lên xe lửa thì có xe lửa, đi tàu có tàu, đi máy bay có máy bay— nói sao có vậy, thế tình làm sao thì tuồng hát bóng có inh như vậy; chỉ ư: nhảm cuộc nhơn mạng kiện thưa, tòa-xử cùng là giặc-giã đánh nhau thấy nằm lợp dật, súng bắn khói bay, quân được rước quân thua, xô-xát ôn-ào trông vào có ai nói là cuộc giả? Còn các công các nghệ: cách làm xe hơi, xe máy, đặc rước, làm savon, làm cá hộp, làm đồ chơi tức-bê, ngựa giầy, ba-lông, v.v.. mình ngồi ở trong trường hát mà cũng tỷ như mình đi bên Tây, bên Huế-kỳ, bên Hồng-mao, bên Tàu, bên Nhật-bổn, Chava v.. v.. mắt mình được thầy đủ cả nhơn vật, cả công-nghệ nhà cửa, phong-cảnh, lầu-dài ở các nước. Giả như không có bày a hát bóng này, trừ ra những người giàu có được đi du-lịch đến đâu thì biết đó, chớ ngoại mấy người đó ra, thì có ai biết được xứ ở bao giờ? Ở đâu biết đó mà thôi; họa là có thầy được 1, 2 tấm hình trong Cartes postales, cùng trong sách có vẽ mà có bao giờ được thầy lâu dài nhiều, đường-sá, xe-cộ nhơn vật cử động, như mình thấy tạng mắt, như mình đi đến chỗ ấy vậy. Ôi! cơ-xảo thay cho cách lát bóng! Còn nói chi đến những câu chữ: mấy việc kia đã mở-mang bổ kiền-thức thương-mại công-nghệ, nhơn-tinh, thể-thái, v.v.. lại mấy câu văn đặc để rất gọn-gắn, dễ đọc, dễ hiểu-xem thường chứng nào thì càng thêm biết cho mình chừng này. Trong 1 tăn kịch: 2 người gậy-gỗ nhau, hoặc là tình-tự thương, yêu nhau, tuy là bóng không rõ được cho mình nghe, song hờ cách đặc để mấy câu văn, đọc đến thì trí tưởng như là mình nghe những tiếng cãi-lầy rầy-ra hoặc là lời dan,

LỜI RAO

Kính lời, cũng quan khách đặng: trượng:

Tôi mới dọn một cái nhà ngủ để hiệu là: **HOTEL TRẦN-ĐẤT** (Nghĩa lại khách lâu) môn bài 26, đường kính lấp Delanoe ở gần nhà hát bóng Casino, châu-thành Cánh-thơ. Có dọn mười sáu cái phòng sạch sẽ, khoản khoản và đẹp để lắm. Trong mỗi cái phòng có để chuông điện đặng kêu bồi; tại nhà ngủ có telephone số 3, tiện bề cho quan khách chuyện vắng với người quen ở xa; có bán cơm tây. Bồi thiết tha và có lễ nghi.

Vậy xin quan khách có dịp ghé nghỉ một chuyến thì biết chớ tôi không dám bảo chuốt nhiều lời.

Nay kính,
HOTEL TRẦN-ĐẤT, Cánh-thơ-Ville

Avis d'Adjudication

Province de Bac-lieu — le 3 Novembre 1926 à 9 heures, dans les Bureaux de l'Inspection de Bac-lieu et par les soins de qui de droit, il sera procédé à l'adjudication pour l'affermage du marché de Vinhloi (Bac-lieu-ville) pour une période de 3 ans, s'écoulant entre le 1er Janvier 1927 et le 31 Décembre 1929.

Mise à prix par an.....41.020\$00
Cautionnement provisoire 4.000.00
Cautionnement 2 douzième du prix d'adjudication.

Le Cahier des charges relatif à cet affermage est déposé à l'Inspection.

tion, à la maison commune de Vinhloi et au 4ème Bureau du Gouvernement où le public pourra en prendre connaissance.

Bac-lieu, le 29 Septembre 1926
L'Administrateur.

Bỏ cáo

Tôi tên Đặng-Toàn chủ tiệm ghe Quán-hưng-lợi ở Cánh-thơ xin bỏ cáo cho quí vị rõ trước rằng: kể từ ngày nay tôi đã đuổi thằng cháu tôi tên là Đặng-Sáo tục kêu Lờ-Hun không cho ở trong tiệm nữa, vì nó xài phá tiền bạc của tôi nhiều lắm.

Vậy xin quí vị, đừng trả tiền bạc chỉ của tiệm cho nó và tôi cũng không chịu can-thiệp đến những món nợ của nó.—
Nay cáo.

diu yêu thương, vui mừng trò chuyện vào tạng tai mình trong lúc đó vậy. Thật là tài về công-nghệ cơ-xảo, trí về văn-chương kiền-thức! Tài trí gồm cả trong việc hát bóng, người đi xem hát bóng mà biết xem, biết chiêm nghiệm, biết bình-phẩm, biết điểm khuyên, thì việc mở-mang về tri-thức, việc hữu ích về mưu-mô, phong-tục, cái nào gian-giảo bạo-ngược thì mình được biết mà lánh, cái nào là gương làm lành, làm phải, tinh-tự ở ngay thảo, hiên hậu đời cùng cha mẹ anh em, mình xem đó ghi (Coi qua trượng Supplément)

AI MÀ DÙNG
THUỐC HƯƠN
của ông
Lương-y DEHAUT

mà **XỎ**
thì chẳng cần chi phải
CỦ' ẮN
và an dưỡng trong phòng.
Thuốc hườn này dễ uống lắm và đã
màu xỏ tại xỏ rất êm thấm.

Bán tại
Nhà ông Lương-y DEHAUT,
147, Faub. St Denis, Paris,
và khắp trong các tiệm thuốc
đều có bán.

CANTHO-NAMVANG (PnomPenh)

Hàng xe hơi **TRẦN-ĐẤT-NGHĨA** Cantho-Ville (Cochinchine)

Đưa hành-khách từ Namvang—Tàkeo—Chaudoc—Longxuyen—Cánh-thơ— (Tới Cánh-thơ có xe đi Sóc-trăng—Bac-liêu và Long-mỹ) Xe của Bồn-Hàng đều có bảo-kê, và sơn màu xanh, có chạy một sợi chỉ màu vàng và có vẽ hình Mặt-trăng, xin Hành-Khách lưu ý.

KINH,

Kính cũng quí-khách dạng trượng:

Kể từ ngày 1er Juillet 1926 Bồn-Hàng đóng thêm bốn cái xe Autocars dạng đưa Hành-Khách lên xuống: mỗi ngày 2 cái chạy lên Namvang, 2 cái xuống Cánh-thơ.

Namvang—Tàkeo—Chaudoc—Longxuyen—Cánh-thơ—Sóc-trăng—Bac-liêu—Long-mỹ—Phước-biên

Giờ xe chạy định như sau:

Mỗi ngày tại Namvang khởi sự chạy 5 giờ sáng, tới Cánh-thơ chiều kiệp xe đi Sóc-trăng—Bac-liêu và Long-mỹ.

Mỗi ngày tại Cánh-thơ khởi sự chạy 5 giờ sáng, tới Namvang 2 giờ chiều.

Hành-Khách ở Sóc-trăng—Bac-liêu—Long-mỹ—Vinhlong muốn đi Namvang thì phải lên Cánh-thơ nghỉ một đêm, sáng đi Namvang thì tiện lắm, vì mỗi ngày đều có xe của Bồn-Hàng chạy luôn luôn và đúng giờ, vì không có trạm đầu lâu hết.

Xe cộ đèn dầu cũng dùng giờ vì Bồn-Hàng lo tu bổ từ từ tề tề. Mấy người giúp việc trên xe tiếp rước hành-khách từ từ luôn luôn. Xin quí-khách sáng lòng giúp Bồn-Hàng cho mau tàn phát, rất cảm ơn.

Nay kính

HÀNG XE TRẦN-ĐẤT-NGHĨA, CẢNH-THƠ.
HÀNG XE HUỖNH-MINH-THÔNG, PNM-PENH

LỜI RAO

Đèn điện

Nước đá

Kính lời cho quí vị dạng trượng:

ĐÈN ĐIỆN.—

Tại hàng tôi có sắm mấy đèn điện thấp từ 50 ngọn tới 100 ngọn đèn; mỗi ngọn sáng 50 bougies, để cho mướn. Ai muốn mướn đi xa hay gần xin gọi thợ thương nghị. Khi hỏi giá xin nhớ nói đường bao xa, thông thương cách nào: và mướn mấy đêm.

NƯỚC ĐÁ.—

Tại hàng tôi có sắm một cái máy làm nước đá; Mỗi ngày làm được 1000 ki-lô. Có hai thứ Thử lớn cân nặng 20 ki-lô, thử nhỏ cân nặng 10 ki-lô.

Bản lẻ mỗi ki-lô 0\$06—Bản si 0\$05 một chục ki-lô. Nước đá trong, không có bột và lâu ều i. Cách làm thiết sạch sẽ vì có quan thầy thi nghiệm rồi. Ai muốn mua giờ nào cũng được.

Xin quí vị chiều cõ và giùm giúp tôi cho mau tàn phát, rất cảm ơn.

Nay kính

TRẦN-ĐẤT-NGHĨA, Cánh-thơ

Chợ-tiệm NGUYEN-TIEN-HAM, kính mời
CATALOGUE FRANCO SUR DEMANDE

500000 quang

Ai muốn thử sức mạng làm giàu trong nháy mắt thì mua mandat 20 quang
 đồng cho **BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, RUE PAPÈRE, MARSEILLE**
 (FRANCE), còn sau sẽ đóng 10 tháng rồi tháng 30 quang nữa. Trời ngó lại có
 biết chừng đâu, nên làm thử lần 1.

Ai muốn mua xin gửi thư đến cho
" AN-QUYN AN-HA CANTHO "

9, Rue Tronchet, PARIS -
19, 21, 23, Langate Hill, LONDRES

pour les Reins et la Vessie
La boîte: 1 fr. 20 — La double-boîte: 14 fr.
Toutes Pharm. et M. Dinne, Pharmacien,
21, Rue Saint-Ferdinand, 25, PARIS (17e).

Có trữ bán tại An-Hà An-quân Anhbo

Có đóng sẵn và bán đủ các thứ bàn
đàn: dài, vắn, tròn vuông khéo lạ. Tô áo
hoặc trơn có kiềng soi mặt, 2 mặt, tứ
thờ trơn các. "i đồ sách và đồ rượu. Bàn
viết, bàn rửa mặt cùng bàn salon tròn

Kỹ duyên xảo nghệ
(TIẾP THEO)

THIỆN-CHÍ, CHANG ÔI !

"Tiếp đầu đề chẳng là một người
"đức trọng tài cao, hào hoa phong nhã,
"mà lại học đòi theo kẻ lòng dạ dối
"gian. Tiếp nói ra thì công ngỗ ngáo.
"bằng để bụng ~~chưa~~ ^{chưa} một lần đến
"đẹp! Nào là lời kim thạch, nào là
"tiếng thạ hải sao minh, chẳng ôi, ngo
"đau đã chọn động bô kích, nay mới
"biết tình chàng lạc lõng đến nay."

"Tơ một bức thư; nói bày thiệp,
nghĩa là chàng đây thiệp đầu vơ;
từ đây: chim xanh lá thắm cựa giồng,

Thời cháu ở đây chơi, chờ thấy giầy

Nói đoạn, Thiệt-Chất thảo nói lời thơ
đề tời rằng cho rõ duyên do. Đưa bề
cắm đi rồi đem về, nói rằng: «Thưa
thầy, má tôi nói: chơn vật phi nghĩa
bắt thú giặc, mà tôi không chịu xem và
biết tôi đến đê trã cho thấy.» Thiệt-
Chất nghe nó nói thì bất rục cười, cười mà
là cười gượng, cười ngoài miệng chứ
trong lòng đã héo rầu. Chẳng cầm
phong thư lặn thình, chẳng rơi chẳng
lặng; còn đưa bề thì lại có ý trông lên
mặt người, coi có lộ sắc vui buồn chi
chẳng! Đã lâu Thiệt-Chất mới gặp khi
sinh triệu trợ với Trích-Dương, sớm
muốn gì cũng quyết cùng nâng mình
vượt thế bới, đề dần ngày nay bình địa
thời phong ba, tăng vì hơn ghen mà
giết tình đoạn nghĩa, ôi, oan thay cho
chàng, tức mà nổi chăng ra lời, hai
người tựa như xé. Đứa bé tuy
tăng phải cốt nhục chỉ tình, ơn thâm
nhĩa trọng gì với chàng, song thấy
ấy nó cũng rung rung nước mắt. Thiệt-
chất ôm nó vào lòng, hôn một cái, rồi
ôm ông cô Tuyết-Cát lại, cái bộ c
nhân dân diu triệu - men lung lăm. Và

sau đũa lễ thường hay lui tới, khi thì xem báo đọc sách, lúc thì trò chuyện chơi bời với chàng, càng ngày càng thân mật, càng bữa càng mến yêu, tựa hồ giấy oao dần sắp cột vào từ đây.

Cách vài tuần sau thì thầy Thiệu-Chí đã được, sếp mới Âu An, mạo danh gầy ốm, chàng ngồi trong lớp mà trăn trăn lo xa, đêm nằm theo thức không ngủ, cách này sang cách nọ, chỉ mơ lấy bổng, tưởng lấy binh Trại nước mà thôi (dở quá).

(Sau sẽ tiếp)

Trưởng tác: Liêu-xuân-Nguyên

Cấm trích và sao in ngoài bản

Định chuẩn

Vì thấy đăng tên trên Nhật-tân-báo nên nói lầm M. Nguyễn-bảo-Toàn là người thay mặt N. T. nay rõ lại thầy là người thay mặt cho quý thầy trong ty điện-thần Cầu-thơ.

NHÀ HÀNG BÀN CƠM TÂY

MỞI LẬP TẠI

TRUNG-CHAU LỮ-QUAN

KÍNH TRÌNH QUÍ KHÁCH RÕ:

Tôi mới lập tại Trung-chau lữ-quán (Hôtel Central) một nhà bán cơm Tây và rượu Tây, tôi có kêu được một người nấu ăn Hải-nam thiệt là một tay nấu ăn thiện nghệ trước kia có làm chef đầu bếp tại nhà Xet các quan võ trên Saigon.

Tôi có làm mãi hiên để qui khách uống rượu, mãi hiên này nhờ được ở giữa hai đường đại lộ và lại cao ráo, mát mẻ không đau bụng. Có nhiều vị ở Saigon Cholon xuống Cntho, đến nhà hàng TRUNG-CHAU thấy cách chưng bày văn khéo và hành khách vô ra dòng dào thì đặt tên là *Continental Cantho*.

Khăn ăn nấp bàn và mọi vật trong nhà hàng đều veng veng tinh khiết luôn luôn, còn trong phòng ăn, tôi có đặt nước máy, để cho qui khách rửa tay, giờ nào cũng có nước.

Kính xin qui khách có dịp đến Cantho tiện bước ghé nhà hàng TRUNG-CHAU LỮ-QUÁN một phen tôi sẽ ăn cần tiếp rước.

NHÀ HÀNG TRUNG-CHAU CANTHO

Kính cáo

QUÍ ĐỨC GIẾT CON HAY LÀ LÊ NÀO

Ngày 9 Octobre 1926 lúc 1 giờ sáng, tại làng Thành-mỹ (Tràvinh) có xảy ra một vụ án-mạng quái-gở là mẹ đâm con chết tươi tại trận. Số là một người đồn-bà tên là Nguyễn-thị-Thị 30 tuổi, thính không bắt cuốn tâm, hay là bởi sự bí-mật gì (?) Đánh lòng căm đau đâm họng một đứa con của chị ta là Trần-vân-Thế mới nên 10 tuổi. Đứa nhỏ bị đứt họng và đứt mạch máu cả chết không nổi, chết liền tại đó. Chứng gì nấy hay được, thì thị-Thị cũng tỉnh-táo như thường, không chút gì thương xót đứa nhỏ hết. Bấy ch' ta tra hỏi có nào giết con? Hỏi nhiều lần chị ta cũng không trả lời, cặp con mắt coi lơ lơ lơ lơ đường như kẻ điên cuồng thì phải! Bắt tại-Thị giải đến Tòa, quan còn đang tổng đàm tra vấn.

Một dịp tốt

1° Muốn bán một cái xe hơi hiệu "CITROEN" hai chỗ ngồi, đạp chạy đèn điện (Démarriage électrique) cả thấy đều còn tốt.

Giá bán là.....350\$50

2° Và một cái motor gắn vào xe máy hiệu "CYCLONE" 1 CV, 2 temps, 25 kilomètres à l'heure, chạy bằng giấy trăn.

Máy con tốt, giá mua hồi còn mới 118\$28 nay vì không muốn dùng nên bán rẻ 55\$00.

AI muốn mua hoặc muốn coi thử máy, xin do nơi Monsieur Quách-Nghĩ chez Monsieur Triều-Thuận-Kỷ, 48 Quai d'Orléans, Rachgia.

Đồng báo

Hãy bớt sự lãng phí mà dễ tiền để cấp cho anh em bị nạn ở Bắc-kỳ.

Lời rao

AI có mở mã ch'ng, ông bà, bà con cùng thân-quyến em chôn trong miếng đất 1° 5000 số họa số 11 tờ thứ 1 tại làng Thới Bình cũn là Ung-vân-Cang đứng bộ dạng hay kể từ ngày 15 Septembre cho tới 1° Novembre 1926, nghĩa là trong 2 tháng, thì mau mau lấy cốt dời chôn nơi khác. Bằng qu' kỷ không ai lấy cốt mở mã nơi miếng đất nói trên đây thì tôi sẽ có quyền tự do mà lấy cốt và ch' tại nơi nghĩa địa vì tôi có việc dùng miếng đất ấy.

UN-VÂN-CANG
ở làng Thới Bình cái khế Cánhtho

Lời rao

Tiệm Thái-Phong Cao-lãnh

Tiệm tôi có bán đủ thứ hàng đến như hàng ta, hàng tàu nhiều lắm, nhiều đoan, cầm châu, lụa, xuyến v.v.v. nhưm thợ có danh tiếng ở Cao-lãnh hàng nhuộm điện mướt, kỹ lưỡng, chẳng hề phai trở.

Hàng tàu, tơ lụa trắng, đen, màu đủ thứ.

Hàng bắc: lảnh, lương, xuyến, the bằng qu' và giấy bắc gia lảnh, đủ thứ.

Hàng tây: cầm nhung satin, tơ đen màu đủ thứ, và có bán vải cây đen và vải bông vải sọc và đồ tạp hóa đủ thứ v.v.

Hàng bán sỉ và bán lẻ đều tin giá nhẹ nhàn, rẻ hơn các nơi và hàng rất tốt.

Kính mong qui ông qui bà giúp đồng báo mua một lần, tôi vô biết lòng chơn thật của chúng tôi; hàng gói gậm chắc vừa lòng qui ông qui bà lắm. Còn hàng gói theo cách (contre remboursement).

Chủ nhân: NGUYỄN-VÂN-HÀO kính mời.

CẬP NHẢN THIÊN-CÔNG

Tác giả: PHẠM-THÊ-TRUNG

(Tiếp tục)

Hay là ch'ame nuôi mình đã nói việc đó cho nó biết rồi, nên nó thấy mình nó mắc-có không nói chuyện chớ gì. Thế thường gái nào cũng vậy, hễ đến tuổi lấy chồng, mà nghe nói đến việc vợ chồng thì có ý mắc-có, nhưng mà trong lòng nó thương mình có biết chừng đâu. Chàng ta ngồi suy tới nghĩ lại một mình, rồi lại chàng ta lấy làm bối-rối, muốn biết được. Thị-Điệp có lòng ưng chịu cho mình làm chồng nó cháng? Mà đầu cho nó... không ưng cũng không được, lẽ nào nó dám cãi lời cho mẹ mình sao? Thế nào nó cũng không thoát khỏi tay mình đâu mà lo.

Cách 10 ngày sau, ông Thống-Mãng

đi thăm ruộng ở Trà-bang về lại có Hội-đồng Qu'ri qua theo đến nhà. Ông đặc thấy Hội-đồng Qu'ri về nhà được vợ chồng ông tình d'ở ở đất Trà-bang lui cho thấy. Việc bán đất đây, 2 đảng ưng-thuận giá cả, cùng nhau đến quan Lục-ư Nà-te làm giấy tờ và chồng bác hoàn thành. Lúc này, ông Thống-Mãng có ý muốn tình với vợ động đình thành gia-thất cho Thống-Chương và Thị-Điệp, theo việc vợ chồng ông đã bàn soạn năm xưa, lúc 2 đứa này còn nhỏ. Bởi ông nghĩ rằng: Thống-Chương từ khi khôn-lớn đến giờ tính tình bình nhai, ăn học đã đỡ hơn chúng bạn một trường, còn công việc trong nhà cũng ruộng, nương làn thóc, hễ ông có nhắc nhở đến thì nó mới làm, nhưng mà làm thì làm cho lấy có, chớ không chịu lo-lấn gì ráo. Lúc nào cậu ta ăn-cấp được năm, bảy chục đồng thì đào ra chợ, ở nhà

ngủ, ăn nhà hàng cũng tại "táo-thương" của cậu, mặc sức tiêu xài ngổa-ngu' với bạn bè, hưởng bán phần. Cả xóm cả làng đều gọi cậu ta là "cổng từ bột". Ông cũng hưởng khi rằng-he đánh-đập, đi lại, thói cũ cậu cũng không chừa. Khi nào có ông ở nhà thì còn có thấy cậu ở nhà, bằng ông đi vắng một, đồ ai thời Thống-Chương ở nhà bao giờ? Nhiều phen ông cũng buồn rầu cho phần ông và phúc; trường là không còn nổi nghiệp, quyết nuôi cháu để làm ơn, sau nó bảo-thủ cái gia-tai của ông để đầu: nuôi nhằm đứa con hư như vậy, e tiền-ủa của ông ngày sau sẽ mất tiêu lãng. Nhưng chẳng biết làm sao, mình trót đã nhận nó làm con, mà nó cũng là cháu ruột thịt của mình nuôi từ nhỏ đến giờ, sự cực-nhọc, sự yêu-thương chẳng khác gì con mình sinh đẻ. Tự vì sanh con d'ư phải mang, để con hoang phải

chịu—Và lại Thị-Điệp, tuy là cháu vợ, nuôi nó lâu nay; lại cái sự bán-đình của vợ chồng mình ngày trước, không lý nào lại quên đi sao? Thêm Thị-Điệp là gái có nết, tính ý cần thận nghiêm trang, có lẽ sau này cái sự-nghiệp của mình sẽ nhờ con này gìn giữ được, mà thằng Chương sẽ có cái hạnh-phúc mà cưới được con vợ đ'đắc siêng-năng như vậy, kèm ch' nó thì nó phải trở nên người tử-tế. Ông nghĩ đến đây: chẳng những là ông bớt lo buồn về việc hư-hỏng của thằng con nuôi ông, mà ông còn được vui nư'ng một lý về việc gia-tai của ông sẽ có người gìn giữ sau này. Nghĩ vậy rồi coi sắc diện ông hân hoan đặc chi dường như giải được một việc khó-khăn bởi-rời gì đó vậy. Ông bèn tho tay vào túi rút gói thuốc "Bai-cáo" ra lấy một điếu, quẹt đốt hút, tay vuốt râu miệng thì chép chép vại cái, ke

ông đứng dậy, tr' tinh bước lại bàn lấy tờ báo An-Hà rồi tiếp được hồi trưa, mà đọc. Thính-linh ở đầu ngoài cửa có cặp chim "trà tr'el" con trống bay rập rập theo con mái qu'ết mổ cần làm hung. Con con mái đang l'ở tại nguy, mong tìm đường l'ân thoát, nên bay l'ân bắt kẻ là dân, lại nhẹ v'ở c'ột nhà d'âm d'âm một cái c'up, te ngày trước mắt ông Triều-Thống-Mãng đây té vai cái, đập cánh b'ep b'ep rồi chết l'ên tại đó. Con con chim trống, thấy chim mái thất rồi thì bay qua đầu lại trên xiềng trính nhỏ, miệng là tr'el-tr'el om s'om đường như m'ng nh'et cho d'á nu' gi'ôn rồi bay ra cửa đi m'it Ung thấy cũng ng'ân ngo, suy nghĩ về "chim sa c'a l'uy" là điềm bất t'ung, chẳng biết sao mà nói?

(sau sẽ tiếp)

CÓ BẢNG CẤP HẠ HỘI BẦU XẢO MỸ-NGHỆ HÀNOI BANG KHEN
DIPLOME DE MERITE-EXPOSITION DES BEAUX ARTS DE HANOI 1922
Cordonnerie - Chapellerie - Tonkinoise
GRAVURE SUR METAUX ET MARBRE
NGUYEN CHI HOA
83 Rue-Catinat - Saigon

AU CHIC TONKINOIS
• LÊ-TIÊN-CHỨC •
59, Rue Catinat, SAIGON
Tiệm may đồ Y-PHUC Langsa
Thợ cắt thiết kế và may kỹ lưỡng
Cổ phong riêng mặc thử
GABARDINES DRAPS POUR
LAINAGES SMOKING
DRAPERIES TISSUS
SERGES ANGLAIS
TUSSORS FLANELLES
• Bán •
ĐỒ CÂN Raquettes
ĐỒ CHẠM "DRIVA"
SALON Giày TENNIS
TỦ THỜ Giày TÂY
TỦ BÌNH Giày HA
KHAY, HỘP Nón FEUTRE
vân vân Giày ĐÀN BÀ
CÓ BÓUCLES
Mỗi tháng có hình kiểu áo quần
mới đến Y là luôn luôn
Xin QUI-VỊ chiếu và tôi rất cảm ơn,
CHUYÊN NG. CHI-HOA

VOUS POUVEZ GAGNER UN MILLION
500.000, 200.000 ou 100.000 Francs
en achetant une obligation
CRÉDIT NATIONAL 1920
Payable 20 francs en souscrivant et le solde par 21 mensualités de 1 franc 50 centimes.
Les versements se font au Crédit National par chèques ou par mandat postal.
Les tirages ont lieu le 15 Mars, le 15 Juin, le 15 Septembre, le 15 Décembre.
Le 15 Mars 1920, 1 lot de 1.000.000 francs, 1 lot de 500.000 francs, 1 lot de 200.000 francs, 1 lot de 100.000 francs, 1 lot de 50.000 francs.
Soit pour les 4 tirages : 20 millions de francs de lots par an.
Liste gratuite après chaque tirage.
Les chances de gagner sont donc nombreuses.
Pour y participer, veuillez adresser 20 francs au Directeur de la
BANQUE NOUVELLE
8, Rue Papère, MARSEILLE (France)
Votre souscription à la loi du 12 Mars 1900,
qui donne toute garantie aux souscripteurs.

Kính cùng QUI-VỊ đang rở. Tiệm tôi có 30 thợ BẮC-KY giỏi ĐÓNG GIẤY, LAM NON theo kiểu AU-CHAU kim thời. GIẤY ĐÓNG BẰNG DA-TÂY hết, NON làm bằng CÂY-MÓP thiết chế, lớp NIXAM, BỐ TRẮNG VÀ BU-VÀNG đỏ kiêu. Tôi cũng có thợ KHẮC CON-ĐÁU ĐÓNG VÀ CHẠM MỘ-BIA ĐA CẨM-THẠCH ĐỀ MA. Tôi đã BÁN-SỈ LỤC-TINH thiết chế, đã có nhiều vị rất tin cậy và khen ngợi NON VÀ GIẤY của tôi am thiết kỹ càng và giá lại rẻ hơn chỗ khác nữa. Tôi cũng có BÀN GIẤY-HẠ DA LẮNG GIẾP DA-LANG VÀ NHUNG đỏ màu GUỐC BẮC-KY SƠN-ĐEN QUAI-NHUNG QUI VỊ xa xin viết thư về thương nghị tôi sẽ hỏi am lập tức có giá BÁN-SỈ riêng thiết chế xin chur tôn chiếu cho việc buôn bán của ĐỒNG-BANG ta được thành lợi trong lúc cạnh tranh này tôi hết lòng cảm ơn.

NGUYEN-CHI-HOÀ, Kính mời

Giá rẻ!!! Giá rẻ!!!
KINH CUNG QUI-VỊ RỒ:

Bản-hiệu mới tiếp dạng một kỹ viết đẹp theo túi to "Porte plume à rée voir" à remplissage automatique, có igr bằng metal nicle đẹp Am, không thua gì các h ạn khác.
Giá định bán rở, mỗi cây. 0\$60
Ai mua nhiều về bán lại 12 cây, giá chắc là. 6\$00
Thư viết này không phải xấu mà bán rở, công là viết của các xưởng Langsa gửi qua, nếu giữ giữ kỹ càng thì cũng dùng lâu đặng.
Kỹ này lại không bao nhiều như cái vị cần dùng viết thư đến mua mau mau kẻo hết.
Xin để thư và mandat cho:
M. ĐO-VĂN-Y
Quản-lý An-quán An-Hà Cánh-thơ.

Hai thư thuốc hay

Thuốc "TRẦN-TÂN" chỉ xuất hiện một thứ thuốc vị khí ôn-hòa chẳng luận già trẻ, đàn ông đàn bà mới ho, hoặc ho lâu, ho lao, ho ra máu ho có đờm, ho sần hệu, dùng nó trong vài ngày thì thấy giảm hẳn. Chẳng biết bao nhiêu người đã dùng rồi, đều gởi thư đến khen ngợi.

chẳng dùng. Cách dùng thì bôi mua thuốc số có gởi toa cho cứ để theo đó
Giá bán hộp nhỏ mỗi hộp. 0.30
Hộp lớn 10 mỗi hộp. 0.30
Thuốc "TRẦN LÝ" chữa bệnh về Thước dùng toàn sả hợp mà luyện chế ra. Lâm người mới trên năm sáu tháng mà khi dùng trong tuần lễ thì thấy sáng như thường. Thuốc nhỏ vào mắt ngứa và má lấm. (tôi dùng đã biến vào trong toa, kh mua số gởi theo thuốc.)
Giá bán: Một vỏ. 0\$40
Xin rằng coi chừng thuốc giả—cứ để thư cho M. TRẦN-ĐO-NHÀ QUẢN LÝ AN QUÁN AN-HÀ CÁN THƠ THỜI THOẠI GỬI LẠI

Có bán Vó xe thượng hạng

Đã bán mới sắp ại cho những vó và ruột xe kéo và xe máy
HIỆU Begougnan
thứ thượng hạng

Vó xe kéo mới cái, giá là 8 \$0
Ruột xe kéo mới cái, giá là 2, 25
Vó xe máy mới cái, giá là 2, 20
Ruột xe máy mới cái, giá là 1, 20
Gởi thư mua tại
Guyage Trăn, 41, Nghĩa Cánh-thơ
A. Claret, Riébona
R. Payson, Porm-Panh
Bảng chính cho Nam và A Cao-man
L. DESMAROC ở 135 Rue d'Espagne à Salen.

Sách mới xuất bản

Mới đây quan Tri-phủ Ninh-giang Bá-kỳ là ông Bùi-thiện-Cẩn mới xuất bản bộ "KIM-VÂN-KIEU" có tựa "Kim-Vân-Kieu xuất bản lâu nay tương chưa có bộ nào giải nghĩa rõ ràng và tường-tất như bộ này. Quan Phạm-vân-Thay Tổng-Đốc Nam-Định duyệt bộ sách này có phê rằng: Vừa đây tiếp Ông Bùi-thiện-Cẩn tri phủ Lạng-Giang đệ duyệt bộ Kim-Vân-Kieu chú giải là thơ mào của ông Bùi-khánh-Điền soạn tập từ khi chủ bút Đổng-Văn-Nhật-Báo, nghiên cứu hết nội kinh ngoại truyện, không hề sót một điển nào suai sử chép nguyên chữ nho, chú-thích, dùng bằng quốc ngữ, tính hai mươi năm, bút tâm mề hời, mực chan nước mắt, đến nay tính là mới thành bi sách có giá-trị đáng công truyền.
Và trong sách này những điển tích chép bằng chữ nho, người nào muốn học thêm chữ Hán coi thiết có ích. Ai là người thích văn nôm tương công nên mua một bộ Kim-Vân-Kieu chủ thích này để vào thư phòng.
Cố bán tại nhà An-quán Hận Giang. Giá mỗi cuốn 0.70

An-Phong

Bijouterie, orfèvrerie de Chine et du Tonkin

Kính trình cùng quý khách hàng rằng chúng tôi có một kho chứa đựng nhiều vàng ròng hàng lâu, những là vàng tuyển lựa nhiều, cũng là hàng tuyển chọn đến độ láng thật tốt, không để trở lại chất f, vì tôi mua bán đã lâu, nên tôi hết sức lựa chọn thợ nhuộm, nhuộm tốt và bớt chậm tốt hơn các nơi khác để cảm châu, hơn tư các, công xá lựa chọn bảo thảo, lựa chọn thương hảo đều có đủ thứ, còn bằng bạc như, bằng không thể bì kịp hàng của tôi, và giá: tôi bán lại rẻ. Còn về mặt trang như thế, lượng-lực đã thứ, tôi lãnh tại Hà-nội, như quý khách muốn mua vật chi dùng xin gởi thư đến, thì tôi sẽ gởi lại liền, như vị nào muốn mua vật chi mà bán, tôi tính giá rất nhẹ, hàng tôi gởi contre remboursement.

Cao-lãnh: Nguyễn-xuân-Trước Cẩn bạch

Sách đồng âm tự vị

Chữ quốc ngữ mà muốn viết cho đúng thì phải học cho kỹ lưỡng. Mà muốn học cho kỹ lưỡng cần phải có một cuốn tự vị cho rành. Tự vị quốc-ngữ mà xuất bản xưa nay thì có cuốn tự vị ông Paulus Của, cuốn tự vị ông Giesbrel và mới đây có cuốn đồng âm tự vị của ông Nguyễn-văn Mai, là giáo sư tại trường Bôn-quốc-Saigon. Hai cuốn trước thì đồ và nhiều chữ hơn nhưng lại mất tiền. Cuốn thứ ba tuy chữ ít hơn nhưng giá thì rẻ, để cho học trò dùng thì vừa lắm.
Sách đồng âm tự vị in lần đầu là năm 1917 nay đã hết rồi mới in lại lần thứ nhì. Kỳ này giá bán mỗi cuốn là 0\$50.
Có trữ bán tại An-Hà ở quán Cánh-thơ. Ai có xa muốn mua xin phụ thêm 0.12 tiền gởi.

Sách mới lại

Grammaire C. Augé Cours préparatoire 0.45
Grammaire C. Augé Cours Élémentaire 0.60
Grammaire C. Augé Cours Moyen 0.80
Supérieur 0.20
Mémento de poche 1.00
Dictionnaire Larousse 3.00
Dictionnaire Armand Colin 4.50
Petit Larousse illustré 3.50
Géographie Focin Cours Préparatoire 0.60
Géographie Focin Cours Élémentaire 0.70
Arith. Leysenne Cours Élémentaire 0.50
..... id (Livre du maître) 1.00
Choix de lectures (A. Mironneau) Cours Préparatoire 0.60
Choix de lectures (A. Mironneau) Cours Él. ler degré 0.70
Choix de lectures (A. Mironneau) Cours 2e degré 0.85
Choix de lectures (A. Mironneau) Cours Moyen 1er degré 1.00
Choix de lectures (A. Mironneau) Cours Moyen Certificat d'Etudes 1.10
Cartes de la Cochinchine cartonné 3.50
Cố trữ bán tại nhà in Hận giang, ai mua nhiều về bán lại sẽ tin hủi hồng nhien.

Sách hữu ích nên mua mà xem

Nhất là mấy ông Hương-chức đang giúp việc quan và mấy ông Điện-Chủ nên mua để dành trong nhà rất nên hữu-dụng trong cơn có việc.
Gần người đời một năm cho đến tới sao cho khỏi việc này việc kia. X lý nhiên ai tránh cho khỏi.
1- Vay mượn biết Phán-sự Hương chức phụ tá quan Biện-lý ra thên nào? Thì mua "TUÂN-TRA-PHÁP-LỆ" của ông Võ-văn-Thơ, giá là 2\$00
2- Muốn rở Thờ-cách Sanh-tử hôn-thú và Bệ-dời, nên mua cuốn "SANH TỬ HÔN-THÚ" của ông Võ-văn-Thơ, mới in rồi, giá là 2\$00
3- Muốn rở việc kiện thưa đến Tòa cũng hết thấy những người làm dân nhà nước ra thỏ nào, nên mua quyển "TỤNG-TỬ THỀ-LỆ" của ông Võ-văn-Thơ dịch ra chữ Quốc âm rành rỏ, giá 1\$40
4- Muốn biết Phán-sự Hương-chức có quyền Giao-trá và thi hành án trong vụ kiện hộ của người Bôn-quốc, như Trường Tọa nên mua cuốn "THỨC-KIEU-MỚI" của ông Dương-văn-Mên giá là 3\$00
5- Muốn thạo vẽ việc làm thi nhận giấy tờ Sầm và cổ điển-thờ ghe có trâu-bò. Chía giá-tải. Cho vay dặt nợ. Cầu chứng. Con niêm. Khẩn và mua đất, giá đất Nhà-nước. Muốn họa-đồ đo đất; nên mua cuốn sách "SÁCH THƯỜNG-DỤNG" của M. Trăn-Kim, giá là 2\$00
6- Lúc rành rành nên coi cuốn tường "KIM THẠCH KỶ DUYÊN" của ông Bùi-quang-Nghĩa kêu là ông Thủ-khoa Nghĩa, kỳ là một án văn-chương rất đáng đáng và mấy chữ nào khó đến có giải nghĩa rõ ràng dưới mỗi từ trong giá mỗi cuốn là 0\$80.
Nhà hủ: An-quán muốn cho về sách của mình được rành rỏ, thì nên mua cuốn "Pháp biên chép sổ sách" của ông Đổ-văn-Y Quản-lý nhà in Hận-giang Cánh-thơ. Sau thứ sách mới trên đây, như Qui-vị có mua xin phụ thêm 0\$21 là tiền gởi mỗi quyển.
Cố trữ bán tại Nhà-in Hận giang Cánh-thơ.
Xin viết thư và mandat cho M. Đổ-văn-Y. Quản-lý An-quán An-Hà CÁN THƠ.

Le Gérant ĐO-VĂN-Y